

Introit: *Jen v Bohu se ztíší duše má, od něho vzejde mi spása. Lide, v každý čas v něho doufej, vylévej před ním své srdce! Bůh je naše útočiště. (Žalm 62, 2.9)*

Píseň 166

Modlitba

Čtení: Jan 21, 1-14

Píseň 618

Text ke kázání: Koloským 3,16-17: *Nechť ve vás přebývá slovo Kristovo v celém svém bohatství: se vši moudrostí se navzájem učte a napomínejte a s vděčností v srdci oslavujte Boha žalmy, chválami a zpěvem, jak vám dává Duch. Všechno, cokoli mluvíte nebo děláte, číňte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci.*

Milí bratři, milé sestry,

máme třetí neděli po vzkříšení Páně a četli jsme příběh, kdy se **Pán Ježíš potřetí zjevil svým učedníkům. Stalo se tak u Tiberiadského jezera.** Mám za to, že ten příběh nás může hodně naučit.

Učedníci jsou shromážděni na břehu a tu Petr prohlásí: „**Jdu lovit ryby.**“ Ostatní mu řeknou: „**I my půjdeme s tebou.**“ **Vstoupí na loď, jenže té noci nic nechytí.** Takto stručně apoštol Jan popisuje fiasko, které společně s učedníky zažil. Dále ale vydává svědectví o tom, jak na břehu stál Pán Ježíš, i když nevěděli, že je to On. V té chvíli pro ně ta neznámá postava jim řekne: „**Hod'te síť na pravou stranu lodí, tam ryby najdete.**“ A oni ten hlas poslechnou. **Hodili síť a nemohli ji ani utáhnout pro množství ryb.**

Máme zde vlastně před sebou dva rybolovy. Jeden bez Pána Ježíše a druhý s Ním. Po tom prvním celonočním a dlouhém jsou učedníci zbiti, znaveni, vyčerpaní, zoufalí, neúspěšní a hladoví. Ten druhý rybolov se děje za svítání a je velice rychlý a úspěšný. Učedníci se radují nejen z množství ulovených ryb, ale také ze společenství s Pánem Ježíšem. Ten je dokonce pozve **k ohni**, a ještě je i nasytí. Kterým učedníkům jsi ale ty více podobný? Jaké jsou dny tvého života? Jak je prožíváš? Prožíváš je s Kristem, anebo bez Krista? Jsi spíše tím neúspěšným, hladovým, unaveným a vyčerpaným? Anebo tím, který se každý den už za svítání setká se svým Pánem, kterému nasloucháš a který tě nasytí a dá sílu do celého dne? Jsi tím, který se zmitá ve tmě na vlnách pochybností, anebo tím, který se ve světle raduje ze společenství se Vzkříšeným Pánem?

Myslím, bratři a sestry, že se někdy všichni podobáme těm učedníkům, kteří jsou znaveni a vyčerpaní. Nežijeme totiž v ráji, ale ve světě. A je to někdy zápas. Všichni někdy děláme mnoho věcí tak nějak z vlastních sil. I proto býváme někdy psychicky vyčerpaní. Všichni se někdy utápíme ve svých starostech, hroutíme se pod tíhou všelijakých trápeních. Vždycky, když si myslíme, že jsme na to sami. A všichni někdy zapomínáme Pána Ježíše do svých činností i starostí pozvat. I proto z toho listu Koloským slyšíme výzvu: **Všechno, cokoli mluvíte nebo děláte, číňte ve jménu Pána Ježíše.** Obrazem činnosti ve jménu Pána Ježíše je ten právě druhý a úspěšný lov. Je zde svítání, naslouchání Pánu Ježíši, jednání podle Jeho slova a společenství s Ním.

Učedníci oba rybolovy zažijí společně. Jsou zde vlastně také obrazem celého křesťanského společenství. Ten první lov představuje církev, ve které se už moc nepočítá s Boží mocí a pomocí. Je to církev, kde se moc nemodlí, kde se nespolehá na Pána Ježíše, ale na své vlastní síly a schopnosti. Církev, která se nedívá očima víry, ale vidí věci spíše už jen skepticky. A proto to také dopadá, tak jak dopadá. Veškeré úsilí, veškerá námaha vyjde vlastně naprázdno. Síť tak zůstávají prázdné, křesťané vysílení a unaveni. No ovšem ten druhý obraz ukazuje zase církev, která naopak jedná podle Božího slova, očima víry vidí zázraky kolem sebe, koná ve víře, lásce a naději a učí se spoléhat na moc Ducha Kristova. Takové společenství církve pak přináší zdravé ovoce. Jinými slovy bychom to mohli nazvat, že to první společenství je **církev, která tíhne k tělesnému jednání, je a ta druhá je církev spoléhající na Boha, na Ducha svatého, tedy církev duchovní.** Samozřejmě se to netýká jen církve jako celku, vždyť církev tvoří jednotlivci. Tedy i ty a já. A u jednotlivce to začíná. A tak si polož otázku: Žiji tělem, anebo Duchem? Dívám se na věci a problémy očima víry, anebo už jen nadávám? Apoštol Pavel v listě Římanům nás vybízí, abychom jako křesťané nesmysleli tělesně, ale duchovně. A říká: **Ti, kdo dělají jen to, co sami chtějí, tíhnou k tomu, co je tělesné; ale ti, kdo se dají vést Duchem, tíhnou k tomu, co je duchovní.**

Na první pohled to často nejde rozeznat, zda jednáme tělesně, nebo jinak řečeno přirozeně, anebo duchovně. **Pozná se to až po ovoci.** A tak i u Petra se nám může zdát, že když jde lovit ryby, že je to vlastně úplně v pořádku. A je to v pořádku. Je potřeba uživit rodinu, něco nalovit a vydělat. A každý z nás, stejně jako Petr, se i my potřebujeme taky přece postarat o sebe a své rodiny. Máme své povinnosti a své všelijaké starosti. Jako jednotlivci, jako rodiny, ale i jako církev. Nic proti tomu, tak to má být. Je však ale velmi důležité, jak se jako křesťané k těm svým každodennostem stavíme. Jestli jsme schopni vůbec vidět i v těch maličkostech, ale i v těch našich problémech, že je Pán s námi a že jedná. Jestli jsme schopni vidět, že je to On, kdo nám dává sílu a kdo nás uschopňuje. Jestli jsme schopni vnímat jeho podporu a blízkost. Jeho každodenní zázraky.

Učedník Petr má za sebou už dvojí zkušenost, kdy se setkal se Vzkříšeným Pánem. Nyní ale sedí s učedníky na břehu a Pán s nimi není. Tak to ve světě prostě chodí. Nežijeme ještě v nebi, kde bude plnost Božího poznání

a Boží přítomnosti. V tomto světě se ale máme učit spoléhat na Pána Ježíše a věřit tomu, že je živý a že je stále s námi. Vždyť to zaslíbil. Máme taky usilovat o to, aby, tak jak jsme četli v listu Koloským, **v nás přebývalo slovo Kristovo v celém svém bohatství, abychom se jím učili i napomínali.** Dle tohoto slova vidíme, jak je velmi důležité sytit se Božím slovem. Kdo totiž nad Božím slovem rozjímá a přijímá jej, kdo Boží slovo žije, ten žije vlastně s Kristem. Vždyť přece **to Slovo se stalo tělem.** A tak je zde otázka pro každého z nás. Nakolik se sytíš Božím slovem, nakolik jej přijímáš, nakolik podle něj jednáš a nakolik hýbe tvým životem? Když si to promítneme u toho Petra v té dané chvíli, tak on se rozhodne **jít lovit ryby.** Zde je to okamžik, kdy Petr vlastně spoléhá na své síly a na to, co umí. Vrátil se ke svému řemeslu, tedy k rybaření. Ale jeho jednání je tady obrazně tělesné. Nepomodlí se, neptá se Boha, co má dělat, nespolečá na Něho. A taky asi zapomněl na Kristova slova. Vždyť Pán Ježíš mu kdysi přece řekl, že z něj učiní rybáře lidí. On se tady ale vrací k rybolovu. Jak jsme říkali, ten důvod zde může být proto, aby se uživil. Ale může být i jiný. Učedníci mi na tom břehu připadají, jako by se hledali. Co budeme teď vlastně dělat? Pán byl ukřižován, vzkříšen, to je fajn, ale koho teď máme vlastně následovat?

Na tomto příběhu, bratři a sestry, můžeme názorně vidět, jak stačí, aby v církvi někdo začal přemýšlet tělesně a může k tomu strhnout i ostatní. **Učedníci Petra následují a jdou lovit ryby s ním, ale nic nechytí.** K čemu můžeš přivést druhé ve svém okolí ty sám? K tomu, co žiješ a co děláš. Můžeš je přivést k živé víře. Pokud jsi horlivý, můžeš k horlivosti probouzet další. Ale pokud jsi např. lhostejný, nebo skeptický, brblající, tak si možná neuvědomuješ, že jsi v té chvíli tím negativním nástrojem. Nástrojem, který může svým postojem ovlivnit nebo nakazit druhé.

Bratři a sestry, Pán Ježíš nás vykoupil a povolal nás, abychom nesli do světa radostnou zprávu evangelia. Abychom druhým na Pána Ježíše ukázali tak, že na Něj spoléháme. Že žijeme v Jeho radosti, vděčnosti, lásce a pokoji. A proto jsme zodpovědní i za společenství církve. Aby tam i další nacházeli povzbuzení a zájem, nikoliv lhostejnost a nevděčnost. Aby tam nacházeli živého Krista uprostřed nás. Jistě nechceme ani v tom našem společenství zakoušet ten první rybolov. To fiasko **na Tiberiadském jezeře.** Proto nebuďme křesťany, kteří přemýšlejí po způsobu tohoto světa. Uvěřili jsme, že Pán byl vzkříšen. A tak se z toho radujeme na každý den. Nevracejme se k životu, kdy jsme ještě neznali Pána. Nedívejme se na věci černě, nýbrž v naději Ducha svatého. Už svítá. V tom listu Koloským jsme četli, **s vděčností v srdci oslavujte Boha žalmy, chválami a zpěvem, jak vám dává Duch.** A tak zkoumej každý sám sebe! Jsi vděčný? Máš touhu alespoň občas chválit Hospodina? Pokud jsi vděčný za každý den, pokud máš touhu Pánu děkovat, pokud se v Duchu svatém dovedeš radovat, pokud v tobě Duch svatý probouzí touhu přiblížit se k Bohu a hledat Pána Ježíše, pokud máš touhu se s ostatními ve společenství sdílet nad Božím slovem, pak je to jistě dobré. Pokud ale ne, pak se zamysli nad tím, jestli Ducha svatého nezhasíš např. svým reptáním, svou skepsí nebo třeba svou vzpourou. Jestli taky nedáváš přednost ve svém přemýšlení svému úsudku před nasloucháním Božímu hlasu. Jestli spíše nezůstáváš neklidný místo toho, aby ses před Pánem ztišil a v Něm odpočinul.

Bratři a sestry, na závěr chci říct, že ten druhý rybolov za svítání je obrovskou nadějí pro každého z nás. Ale i pro naše společenství a vlastně i celou církev. Záleží ale na tom, jestli budeme žít podle těla, anebo se necháme vést Duchem svatým. Podle těla znamená spoléhat na své schopnosti a síly. Podle Ducha znamená hledat Boží tvář, naslouchat Božímu slovu a jednat podle něj. Pán Ježíš na učedníky ze břehu volá: **„Hod'te síť na pravou stranu, tam ryby najdete.“** A oni to udělají bez reptání, i když jsou už znaveni. Udělají to možná proto, že se jim ten hlas zdá povědomý. Anebo proto, že se začínají rozpomínat, že už jednou něco podobného zažili. Tehdy jim Pán po celonoční námaze, kdy nic nechytily, taky řekl, **ať spustí síť k lovu.** A stejně jako tehdy, i nyní jsou síť plné ryb. V té chvíli se Janovi otevrou oči a zvolá: **„To je Pán!“** Tohle Janovo zvolání přiměje Petra, aby **seskočil do vody a brodil se k Ježíši. Ostatní pak připlují na lodi** a jsou s Ním. Jan zde dává právě ten pozitivní příklad. Díky jeho otevřeným očím, díky jeho poznání, všichni poznávají Pána a jdou za Ním. Tak vám, přeji, bratři a sestry, abyste chodili Duchem a ne tělem. Abyste měli Janovy otevřené oči i uši a zakoušeli společenství se Vzkříšeným každého dne. A abyste se nebáli podělit o své svědectví s ostatními k jejich povzbuzení. Jako dobrý návod, jak chodit Duchem je právě to slovo: **Všechno, cokoli mluvíte nebo děláte, činite ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otcí.** Tak na to nezapomínejme a číňme všechno s Kristem. A děkujme Bohu za všechno dobré i zlé, děkování totiž otvírá oči, abychom Pána mohli spatřit. Amen.

Píseň 648 modlitba

Slovo poslání: Žalm 34, 2-6

Požehnání: Milost Pána Ježíše Krista a láska Boží, dary i přítomnost Ducha svatého budiž a zůstávej se všemi námi. Amen.

Píseň 579